

Sygn. akt III CNP 32/10

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa A. B., I. B. i P. B.
przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w Warszawie
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2010 r.,
na skutek skargi powódek
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 9 maja 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 9 maja 2008 r. Sąd Okręgowy zmienił częściowo wyrok Sądu Rejonowego z dnia 14 lutego 2008 r., a w pozostałej części apelację powódek oddalił i zniósł pomiędzy stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Powódki zaskarżyły wyrok Sądu Okręgowego w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach postępowania skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W dniu 22 lipca 2010 r. uchwalono ustawę o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 155, poz. 1037), która weszła w życie w dniu 25 września 2010 r. Zgodnie z przepisami tej ustawy, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia przysługuje obecnie tylko od prawomocnych wyroków sądu drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie oraz od postanowień co do istoty sprawy kończących postępowanie, wydanych przez sąd drugiej instancji w postępowaniu nieprocesowym, w postępowaniu o uznanie i stwierdzenie wykonalności orzeczeń sądów państw obcych oraz w postępowaniu o uznanie i stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego za granicą lub ugody zawartej przed sądem polubownym za granicą (art. 424¹, art. 519², art. 1148¹ § 3, art. 1151¹ § 3 i art. 1215 § 3 k.p.c.). Od innych prawomocnych orzeczeń, w tym postanowień incydentalnych, a także orzeczeń wydanych w postępowaniu egzekucyjnym oraz upadłościowym i naprawczym, skarga nie przysługuje (art. 767⁴ § 3 k.p.c. oraz art. 33 ust. 3 i art. 223¹ ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze, jedn. tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 ze zm.), a jeżeli przez ich wydanie została wyrządzona szkoda, strona może dochodzić jej wynagrodzenia bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi, czyli przed sądem powszechnym, bezpośrednio od Skarbu Państwa, w sprawie o odszkodowanie (art. 424^{1b}). Unormowanie to jest zharmonizowane z art. 417¹ § 2 zdanie pierwsze k.c. w nowym brzmieniu, z którego jednoznacznie obecnie wynika, że jeżeli

przepisy odrębne stanowią inaczej – a te właśnie tak stanowią – można dochodzić odszkodowania bez obowiązku uzyskania orzeczenia prejudycjalnego.

W ustawie z dnia 22 lipca 2010 r. nie przewidziano przepisów międzyczasowych, co oznacza – zgodnie z zasadą bezzwłocznego stosowania przepisu procesowego (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego, zasady prawnej, z dnia 17 stycznia 2001 r., III CZP 49/00, OSNC 2001, nr 4, poz. 53) – że od chwili wejścia w życie tej ustawy skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczeń innych niż wymienionych w art. 424¹ k.p.c. jest niedopuszczalna. Dotyczy to także skarg wniesionych przed dniem wejścia w życie wymienionej ustawy.

Zasada bezzwłocznego stosowania przepisu procesowego oznacza stosowanie w sprawie będącej w toku przepisów obowiązujących w chwili podejmowania czynności, a z art. 424⁸ k.p.c. wynika, że skarga niedopuszczalna podlega odrzuceniu. Z tych względów skargę powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia dotyczącego rozstrzygnięcia o kosztach procesu zawartego w wyroku sądu drugiej instancji jako niedopuszczalną odrzucono (art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424¹ § 1 i 2 k.p.c.).